

nepe uden Grund at maatte henregnes til en ikke ringe Ubehagelighed, at skulle paa en saadan Jordlod afgive Græsning til Kreaturer, der tilhorte forskjellige Mænd, som meget let i denne Henseende kunde komme med Anker og Indvendinger, naar hensees til, at de havde en Berettigelse i deres Embedsstilling til at erholde denne Græsning; og naar den, der overtog Jordlodden, foruden at fyldestgjøre disse Fordringer, tillige ved Siden deraf, hvad der udtryffeligt var paalagt ham, skulde sørge for Kreaturernes tilbørlige Røgt og Pleie, saa vil det vistnok indrømmes, at disse Forpligtelser maatte betragtes som ikke ringe Byrder. Det ansaaes derfor som en Fordeel, at Akademiet, der dengang ikke havde mere end 35 Rdlr. i Indtægt af denne Jordlod, fik Bøvelsen til at overtage denne imod en Afgift af 100 Rdlr., dog saaledes, at denne Contract væsentligt var bygget paa, at der var Udsigt til succesfuld, som de til Græsning for deres Kreaturer berettigede Embedsmænd faldt bort, at denne ubehagelige Forpligtelse med det Samme kunde forsvinde. Denne Forpligtelse holdt sig imidlertid længere, end det var ventet, idet man nemlig i Aaret 1842 overførte denne Berettigelse, som var givet de ældre Lærere ved Akademiet, paa dem, der dengang bleve ansatte, og der er saaledes endnu nogle tilbage, der have denne Ret, skjøndt det vel kun er saa. Det var imidlertid væsentligt med Hensyn til denne paa Jordlodden hvilende Byrde, at Afgiften maatte ansættes saa ringe, og det var væsentligt med Hensyn til, at denne Byrde efterhaanden vilde falde bort, at den Paagældende kunde gaae ind paa denne Afgift, og at der fra hans Side blev anvendt endeel og ikke ubetydelige Bekostninger paa at sætte den hele Jordlod i en bedre Tilstand, ligesom han ogsaa har været beredvillig til at afstaae succesfuld indtil, om jeg ikke tager feil, 3 å 4 Tdr. Land til forskjellige Formaalets Opnaaelse, som havde faaet Interesse for Akademiet. Sagen stiller sig altsaa nu saaledes: om man, efterat den paagældende Embedsmand, der i 40 Aar har været ved Gudsbestyrelsen og nu har naaet sit 70de Aar, har været i Besiddelse af dette Leiemaal i 34 Aar, vil see bort fra dette Forholds hele Oprindelse og Gang og

blot holde sig til, at det ganske sikkert for Diebliffet er i et meget fordeelagtigere Forhold end tidligere, og da benytte sin Ret til at opsigge ham. Dette er ikke hidtil faldet de forskellige Bestyrelser ind; maaskee, som anført, fordi de ikke nøie have kjendt Forholdet, men maaskee ogsaa og netop, fordi de have kjendt det nøiere; det er som sagt hverken faldet de foregaaende Directioner eller de tidligere 6 Ministre ind, som have staaet ligeoverfor dette Spørgsmaal, at gjøre nogen Forandring. Imidlertid er det jo derfor ikke umuligt, at der kan foretages saadanne Skridt, som kunne gjøre det til en Nødvendighed for Ministeriet at maatte foretage Forandringer i dette Forhold. Jeg troer imidlertid ikke, at det vil være rigtigt. Alt vel overvejet; om Thinget skulde beslutte sig til at skride ind paa den Maade, som her er foreslaaet, men, hvad der i alt Fald er ganske sikkert, det er, at man ikke kan gjøre det ved det nu foreliggende Endringsforslag, thi, da Leiecontracten udtryffeligt indeholder, at der skal gives Opsigelse forinden Mikkelsdag, for at Fratrædelse kan skee til næstkommende 1ste Mai, saa vil det sees, at der ikke nu, efter Leiecontractens Indhold, kan skee nogen Opsigelse, førend til næste Mikkelsdag, hvorved Frastytningen altsaa først skeer til 1ste Mai 1859, og i saa Fald skjønner jeg ikke, at Administrationen kan blive istand til at faae nogen forøget Forpagtningsindtægt i det Finantsaar, hvorfor den Finantsloy gjælder, som vi nu behandle. Leiemaallet maa blive staaende, som det er, i næste Finantsaar.

Ordføreren: De Dplysninger, som den høitærede Minister nu har givet, maa jeg ganske villig indrømme have ikke foreligget Udvalget i denne Form; man har ikke kjendt, at Leiemaallet var saa gammelt, man har ikke vidst, at der hvilede den Byrde derpaa, og det har ikke foreligget saaledes i Finantsudvalget, at alle Medlemmer ere blevne bekendte dermed; men jeg troer dog ikke, at disse Omstændigheder egentlig relevare synderligt. Jeg troer heller ikke, at den Omstændighed, at forskellige Directeurer og sex Ministre ikke have forandret dette Forhold, har Stort at betyde, thi man maa naturligvis spørge: Have Directeurerne og disse